

[Lorentzen.]

på, at egnsudviklingsrådet har særlige forudsætninger fremfor andre mennesker for at bedømme sådan noget.

Jeg har læst den beretning, der er udsendt af egnsudviklingsrådet, men den giver mig ingen som helst oplysninger. Jeg får nogle tal. Jeg får at vide, at i 24 tilfælde har man ydet støtte på det og det tidspunkt, og der står ca. 17 mill. kr. o. s. v., men man får intet som helst at vide om — og det vil jeg bede den højtærede handelsminister oplyse i et eventuelt udvalg — hvad det er for industrier, der er tale om, om det er gamle industrier, der trængte til støtte, eller det er industrier, man flytter, eller det er nyetablerede. Det har også interesse at få at vide, hvor man har placeret dem, om man har støttet f. eks. hoteller eller boligbyggeri. Må vi få det frem, så kan vi begynde at tale om det. Jeg forstår godt, det skal siges med en vis varsomhed, men først da kan man i virkeligheden danne sig et billede af, om den højtærede handelsminister har administreret loven forsigtigt og i overensstemmelse med den ånd, som den højtærede minister søgte at fremhæve her. Den beretning, der foreligger, giver ingen som helst oplysninger om noget som helst.

Jeg har også nævnt risikoen. Det er givet, der er en stor risiko, det er der i al industri-virksomhed. Hvis det passer, hvad jeg har læst, at de pågældende industrier låner indtil 90 pct., vil jeg nok se, om staten ikke får tab på den industri, der kommer i modgang. Staten skal nok få mange flere tab, jo længere man bliver ved at låne penge ud; men så meget kender jeg til dansk industri, at jeg ved, det går op og ned og der undertiden kommer alvorlige tab selv for de allerdygtigste folk. Men vi afviser slet ikke, at der kan være tilfælde, hvor samfundet er interesseret i at ophjælpe en industri, en ny virksomhed, der har et så stort format, at man ikke kan forvente, at der er kapital nok til på almindelig vis at starte foretagendet. Vi underkender heller ikke, at kommunerne bør gøre et stort arbejde for at skaffe byggemodne industrigrunde eller det offentlige for at skaffe gode trafikforhold, således at industrien har muligheder for at finde sig til rette. Jeg tror i øvrigt, det vil være klogt af industrien ikke at klumpe sig sam-

men, men søge uden for storbyens grænser, f. eks. til egne, hvor der er mulighed for at få folk i arbejde. Alt det forstår vi meget vel.

Vi forlanger derimod, at man, hvis staten ønsker at hjælpe en eller anden industri, et nyt foretagende, kommer med planer gennem fremsættelse af et lovforslag, således at befolkningen kan tage stilling til, om det er rimeligt, at der bliver ydet hjælp i det pågældende tilfælde. I øjeblikket er det at få lån med statsgaranti jo nærmest som at få en lotterigevinst.

Jeg vil i hvert fald håbe, at den højtærede handelsminister vil være villig til i et udvalg at give oplysninger om, hvilke industrier og virksomheder det drejer sig om, hvilke lånevilkår o. s. v. Jeg synes, at det høje ting har ret til at få disse oplysninger, selv om vi naturligvis har pligt til ikke at gå og udbasunere dem. Jeg vil senere stille forslag om, at der bliver nedsat et udvalg, således at vi kan få oplysningerne dér. Overtale regeringspartierne til at gå med til forslaget kan vi antagelig ikke efter den stilling, som den højtærede handelsminister har taget, og som regeringspartierne sikkert også vil tage, men noget må vi nok kunne få oplyst.

Peter Nielsen: Vi er her i folketinget nu nået til punkt 10 i den såkaldte VK-plan, der foruden den her foreslåede standsning af egnsudviklingen omfatter standsning af landvinding, grundforbedring og meget andet. Jeg skal ikke her kommentere planen; det er vist gjort tilstrækkeligt af mere kompetente folk, men jeg kan ikke undlade den lille bemærkning, at netop dette punkt 10 har bekræftet den almindelige opfattelse af, at den københavnske konservatisme har haft mere indflydelse på planens udformning end f. eks. det jyske venstre.

Det viste sig, at forslaget om ophævelse af statens husholdningsråd var en trykfejl, og jeg havde egentlig håbet, at den foreslåede ødelæggelse af egnsudviklingen også skulle vise sig at være det, navnlig da det efterhånden er almindelig kendt, at egnsudvikling ikke er et spørgsmål om socialistiske eksperimenter, men simpelt hen er et nationalt problem, der må løses, hvis samfundet ikke skal komme ud af balance. Ganske vist stemte venstre og det konservative